

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. & δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐγγένει τὸν στίχον λεπτὰ 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ λόγος τοῦ Σκοβελέφ.

Ἐν Παρισίοις ὁ Σκοβελέφ ἀπήγγειλε νέον καὶ σφοδρότερον κατὰ τῆς Γερμανίας φιλιππικόν, ὅτε νύχαρίσται τοῖς αὐτοῖσι Σέρβοις, οἵτινες εἶχον ἐλθεῖ εἰς ἐπίσκεψίν του. Ἄπεριττόν νὰ εἶπω (προσέθηκεν), ὅπόσον συγκινεῖ με ἡ φιλικὴ ἐπίδειξις. Ὁμνύω ὑμῖν, ὅτι εὐτυχῆ ἑμαυτὸν ὑπολαμβάνω περικυκλούμενος ὑπὸ νεαρῶν ἀντιπροσώπων τῆς εὐέλπιδος Σερβίας, ἧτις πρώτη ἐν τῇ σλαβικῇ Ἀνατολῇ ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν τῆς σλαβικῆς ἐλευθερίας. Ἀνάγκη ὅμως νὰ εἶπω καὶ ὁμολογήσω, διὰ τί ἡ Ῥωσσία δὲν μένει πάντοτε ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν καθηκόντων τῆς καθόλου, καὶ τῆς σλαβικῆς ἐντολῆς τῆς ἰδιαιτέρως· διότι καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς κρατοῦσι καὶ δεσπόζουσι ἡμῶν στοιχεῖα ξένα. Οὐδ' ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἡμῶν οἰκίᾳ εἴμεθα κύριοι· πανταχοῦ ὑπάρχει ὁ ξένος καὶ πανταχοῦ ἀναμιγνύεται. Ἡμεθα τὰ ἐξηπατημένα θύματα τῆς πολιτικῆς του· αἱ ἀναρίθμητοι καὶ οἰκτραὶ ἐπιδράσεις του τοσοῦτον πιέζουσι ἡμᾶς, ὥστε, ἐάν ποτε, ὡς ἐλπίζω, ἀποπειραθῶμεν τὴν ἀπελευθέρωσιν, πρέπει νὰ ποιήσωμεν τοῦτο διὰ τοῦ ξίφους. Πῶς δὲ καλεῖται ὁ ξένος οὗτος, ὁ ῥαδιούργος, ὁ ἐπικινδυνότατος τῶν Ῥώσων καὶ τῶν Σλάβων ἐχθρὸς; Ὅχι τὸν ὀνομάσω· εἶναι ὁ αὐτουργὸς τῆς ἐπὶ τὴν Ἀνατολὴν προσελάσεως· τὸν γνωρίζετε· εἶναι ὁ Γερμανός. Ἐπανειλημμένως παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ μὴ λησμονήσητε, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Γερμανός, ὁ ἀληθινὸς ἐχθρὸς. Ὁ ἀναπόδραστος ἀγὼν Γερμανῶν καὶ Σλάβων εἶναι ἐγγύτατος· πέποιθα ὅμως, ὅτι θὰ λήξῃ διὰ τοῦ σλαβικοῦ θριάμβου. Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀκούσητε, τί πρέπει νὰ πράξητε καὶ τώρα, κατ' ἂν χρόνον ῥέει αἷμα σλαβικόν. Λέγω ὑμῖν τοῦτο μόνον, ὅτι, ἐάν προσβληθῶσι τὰ ὑπὸ πανδήμων συνθηκῶν προστατευόμενα κράτη, δὲν θὰ ἀγωνισθῆτε μόνοι ὑμεῖς. Εὐχαριστῶ καὶ πάλιν, καὶ εὐχομαι καλὴν ἐντάμωσιν ἐν τῷ πεδίῳ κατὰ τοῦ κοινού ἐχθροῦ.

Ἦτο ἐπόμενον ὅτι· αἱ ἀπερίσκεπτοι ἐκφράσεις τοῦ στρατηγοῦ Σκοβελέφ ἐμελλον νὰ προκαλέσωσι δεινὴν θύελλαν. Ὁ αὐστριακὸς καὶ ὁ γερμανικὸς τύπος ἐξανέστη σφοδρότατα κατὰ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ. Βεβαίως ἐπὶ ταῖς ἀκρισίαις τοῦ Σκοβελέφ οὐδαμῶς εὐθύνεται ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις· πολλαὶ ὅμως ἐφημερίδες ἀποροῦσι πῶς ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις δὲν ἐσπευσεν ἀμέσως νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὰ ἀπειλητικὰ κηρύγματα στρατηγοῦ, ὅστις ἕνεκα τῶν πο-

λεμικῶν αὐτοῦ ἀνδραγαθημάτων, ἀπολαύει μεγίστης δημοτικότητος καὶ αὐθεντίας.

ΓΑΛΛΙΑ

Εἰς τῶν συντακτῶν τῆς γαμβετείου ἐφημερίδος «Βολταίρου», διαλεχθεὶς τῷ Σκοβελέφ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ τὰδε· Ἐν Πετροῦπόλει ἀπήγγειλα πρόποσιν, ἧτις ἐξέπληξεν οὐκ ὀλίγους. Ἀρτίως ἔμαθον, ὅτι ὁ Τσάρος ἀπένειμε τὸ ἑμὸν ὄνομα εἰς πλοῖον ναυπηγηθὲν παρὰ τὴν Κασπίαν. Ἡ σπανία εὐνοια ἐμφαίνει, ὅτι δὲν ἐξέπεσον τῆς αὐτοκρατορικῆς χάριτος, διατρίβω δὲ ἐν Παρισίοις ἐξ οἰκείας βουλήσεως. Ἀλλὰ, καὶ ἂν ἡ παρρησία μου συνεπήγετο ἐπακολουθήματα ἐμοὶ δυσάρεστα, θὰ ἐκφράζω τὸ φρόνημά μου ἀνεκδοιάστως. Ἐχω θέσιν ἀνεξάρτητον· ὅταν με καλῇ ὁ πόλεμος, δὲν φροντίζω περὶ τῶν περαιτέρω. Ἀληθεύει, ὅτι εἶπα, ὅτι ὁ Γερμανός εἶναι ὁ ἐχθρὸς· φρονῶ δὲ, ὅτι ἡ σωτηρία ἐγκεῖται ἐν τῇ ἐνώσει Σλάβων καὶ Γάλλων. Δέον νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν, ἀλλ' οὐχὶ εἰς ἐκείνην, ἣν συνέλαβεν ἐν τῇ διανοίᾳ του ὁ Θείος. Ἡ Γερμανία εἶναι ὁ μέγας καταβροχθιστὴς· τοῦτο ἐπίστανται καὶ Ῥώσοι καὶ Γάλλοι. Τὸ ἀνατολικόν εἶναι τὸ μέγα ζήτημα, δι' οὗ θὰ ἀποκαταστῆ ἡ ἰσορροπία, ὅποτε δὲν θὰ ὑπάρχη μία μόνη δύναμις, ἡ Γερμανία. Εἶπα ταῦτα καὶ τὰ ἐπαναλαμβάνω· πέποιθα ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν, ἣν ἔχω διὰ πόθου· ἐπὶ πᾶσι δὲ πέποιθα, ὅτι, ἅμα νηθησῆς τῆς ἀληθείας ταύτης, θὰ συνομολογηθῆ ἡ σλαυογαλλικὴ συμμαχία. Τοιοῦτω τρόπῳ ἡμεῖς μὲν θὰ ἀπολαύωμεν ἀνεξαρτησίας, ὑμεῖς δὲ θὰ ἀνακτήσητε ἣν ἀπωλέσατε θέσιν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἐν Γερμανίᾳ φαίνονται μᾶλλον ἐξηγριωμένοι αἱ ἐφημερίδες αἱ συντηρητικαὶ κατὰ τοῦ Σκοβελέφ. Ὁ α' Ἀγγελιαφόρος ἀποκαλεῖ γελοῖαν τὴν ἰδέαν, ὅτι Ῥωσσογερμανικὸς τις πόλεμος θὰ ἦτο ἀδύνατος. Τὸ τυφλὸν πάθος, οὗ τινος ἐμφορεῖται ὁ Σκοβελέφ, εἶναι ἀφορμὴ πολέμου, ὡς ἀπεδείχθη τῷ 1870. Ἡ α' Ἐφημερίς τοῦ Σταυροῦ παρατηρεῖ· «Δυοῖν θάτερον, ἢ ἡ ἐν Πετροῦπόλει κυβέρνησις θὰ ἀποκηρύξῃ δημοσίᾳ τὸν Σκοβελέφ, καθιστῶσα αὐτὸν ἀσινῆ, ἢ αἱ διαβεβαιώσεις αὐτῆς περὶ φιλίας εἰλικρινοῦς καὶ πιστότητας πρὸς τὰς συνθήκας εἶναι οὐδενὸς λόγου ἄξια. Περιμένομεν ῥητὰς δηλώσεις καὶ σαφεῖς πράξεις τῆς κυβερνήσεως».

ΙΤΑΛΙΑ

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἀγορεύουσιν ὑπὲρ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας. Ἡ α' Ἰταλία λέγει· Ἐν τινι σλαυογερμανικῷ πολέμῳ, ἡ λατινικὴ φυλὴ, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἡ Ἰταλία, δέον νὰ ἀναλάβῃ καὶ ἐκτελέσῃ τιμίως τὴν ἐντολὴν μεσίτου. Ἡ

«Bersagliere» ἐρωτᾷ ἀτί ἄρα γε θέλει ἡ Ῥωσσία; πόλεμον; βεβαίως οὐχί· διότι αὐτὴ μὲν ἔχει πρὸ θυρῶν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἀποστρέφονται τὰ κινδυνεύματα, ἡ δὲ Γαλλία ἐπασχολεῖται εἰς ὅσας αὐτὴ προσέκαλεσεν ἐν Ἀφρικῇ ταραχάς».

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Εἶναι ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστος ἡ σπουδὴ μεθ' ἧς ἡ Ῥωμουניκὴ κυβέρνησις ἐπισωρεύει εἰς δὰς ὀπλοθήκας τῆς ἀπειρον πολεμικὸν ὕλικόν. Ἐν τοῖς ὀπλοποιείοις τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας κατασκευάζονται κατὰ παραγγελίαν τῆς Ῥωμουניκῆς κυβερνήσεως 150,000 ὄπλων Μαρτίνη, ἄτινα τῇ προσθήκῃ ἐτέρων 150,000 κυριευθέντων κατὰ τὸν Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον, συναπαρτίζουσι τὸ πᾶσόν 300,000. Πρὸς τούτοις ἡ Ῥωμουνία ἔχει ἤδη κατηρτισμένας πληρέστατα περὶ τὰς 60 πυροβολαρχίας Κρούπ. Ἐν Αὐστρίᾳ ἠγόρασαν ἐσχάτως ἀπειρα στρατιωτικὰ σκευὴ καὶ περὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας ἵππων.

Αἱ ἐφημερίδες περὶ οὐδενὸς ἄλλου σχεδὸν λαλοῦσιν ἢ περὶ τοῦ Σκοβελέφ. Ἡ «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Βορείου Γερμανίας», ἡ ἐρμηνεύουσα τὰς ἰδέας τοῦ Βίσμαρκ, λέγει πρὸς τοὺς ἄλλοις. «Βίς τὰς προκηρύξεις τοῦ Σκοβελέφ περιῆψεν ἡ δημοσιογραφία πολιτικὴν σπουδαιότητα ὑπερβαίνουσαν τὴν ἀξίαν τῶν ῥητορικῶν γυμνασμάτων. Αἱ περὶ εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ἰδιωτικαὶ γνῶμαι ἀνδρείων στρατιωτῶν διαφέρουσιν ἡμῖν τοσοῦτον ὀλίγον, ὅσον αἱ τῶν διπλωματῶν γνῶμαι περὶ ἐξοπλίσεως τοῦ ἵππικου ἢ περὶ ὀλκῆς πυροβόλων. Ὁ Σκοβελέφ ἐπεδείξατο τὴν ἀνδρείαν του ἐν τῇ ὁδηγίᾳ στρατοῦ, οὗ τινος ἕκαστος μαχητῆς ἦτο ἀνδρεῖος ὡς ὁ ἀρχηγός του. Ἐντεῦθεν ὁμως οὐδαμῶς ἐπεταί, ὅτι οἱ λόγοι του εἶναι βαρύτεροι τῶν λόγων οἰουδήποτε ἄλλου στρατηγού. Ἡ πολιτικὴ ἔννοια αὐτῶν οὐδεμίαν ἡμῖν παρέχει ὑπόθεσιν πραγματείας πολιτικῆς. Τὴν στρατιωτικὴν ὁμως σπουδαιότητα αὐτῶν καὶ τὰς συμπτωματικὰς νύξεις περὶ καταστάσεως τοῦ Ῥωσοικου στρατοῦ θὰ σκιαγραφήσωμεν, ἀφ' οὗ πρότερον μάθωμεν, τί φρονοῦσιν οἱ ἐν Ῥωσσίᾳ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ κύκλοι περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ στρατηγού καὶ τῶν ἐνδεχομένων ἐπακολουθημάτων τῆς». Ὁ δὲ ἐπὶ ὑπερβολαῖς γνωστός ἀνταποκριτῆς τῆς «Σημαιας» ἐν Βερολίῳ, περιγράφων τὴν αὐτόθι ἀγανάκτησιν, προσέθηκε τάδε. «Ἐξ ἀναμφισβητήτου πηγῆς μανθάνω, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος σφόδρα ἐλυπίθη καὶ ἠγανάκτησεν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ὑπὸ τοῦ Σκοβελέφ. ἠλπίζεν, ὅτι τὰ ὀλίγα ἔτη τοῦ βίου του θὰ ἤξιούτο νὰ διαγάγῃ ἐν εἰρήνῃ· λίαν δὲ ἐδυσφόρει ἀκούων ἀκολάστους προκλήσεις, αἵτινες, παρατεινόμεναι, θὰ τὸν ἠνάγκαζον νὰ προσφύγῃ εἰς μέσα δραστικά. Ἐὰν μὴ κατασταλῇ διὰ στιβαροῦ βραχίονος ἢ μωρὰ σλαβικῆ σταυροφορία τοῦ Σκοβελέφ, Καγκόφ καὶ συντροφίας, Γερμανοὶ καὶ Αὐστριακοὶ δὲν θὰ καταληφθῶσιν ἀπαράσκευοι. Τὸ ἐξαχόμενον μιᾶς στρατείας θὰ ἦτο ἄλλο ἢ οἷον φαντάζεται ὁ Σκοβελέφ. Θὰ διελύετο (:) τὸ Ῥωσοικὸν κράτος, ἀποκαθισταμένης τῆς Πολωνίας ὑπὸ τὴν αὐстроγερμανικὴν προστασίαν μετὰ τοῦ Ἀλβέρτου τῆς Σαξωνίας ὡς πρώτου βασιλέως (!)». Ὁ ἀνταποκριτῆς τῆς «Σημαιας» βεβαίως φαντασιοκοπεῖ.

Τὸ Ῥωσοικὸν κράτος μετὰ τῶν τεραστίων δυνάμεων του καλεῖ ὁ «Οἰκονομολόγος» ἀκέφαλον (!). «Πόλεμον (λέγει) οὔτε τὸ ὑπουργεῖον ἐπιθυμεῖ, οὔτε ὁ τὴν καθόλου εἰρήνην καὶ ἐσωτερικὰς βελτιώσεις εἰλικρινῶς ποθῶν Τσάρος· δὲν δύναται ὁμως νὰ ἀπαλλαγῶσι κρυφίου αἰσθήματος, ὅτι μέγας πόλεμος μετὰ τῶν πολυωνύμων κινδύνων του θὰ ἐκθάιρην ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τὸν ἀέρα, τιθεὶς τέρμα εἰς κατάστασιν ἀφῆρητον». Ἡ οἰκονομικὴ ἐφημερίς «Στατιστικὴ» λέγει, ὅτι

ἀενδεχόμενον ὁ Τσάρος· νὰ πεισθῇ ὑπὸ τῶν περιστοιχιζόντων αὐτόν, ὅτι ἄριστα καὶ κάλλιστα θὰ κατέβαλλε τὸν νικηλισμὸν καὶ θὰ καθίστατο ἀγαπητότερος τοῖς ὑπηκόοις του, ἐὰν ἐπολέμει πρὸς τὴν ἀπέγχεθῃ Αὐστρίαν καὶ ἀπληρευθέρου τοῦ Σλάβου, ὅπου ἂν ὑπάρχωσιν». Ἄλλ' οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, (ἐπιλέγει) ὅτι ὀλέθριος τῇ Ῥωσσίᾳ θὰ ἀπέβαινε πόλεμος ἔνθεν μὲν τῆς Ῥωσοίας, ἔνθεν δὲ τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, ἐὰν δὲ θελῇ ὁ Βίσμαρκ, καὶ τῆς Τουρκίας. Ἐὰν θελήσῃ ὁ γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς, δύναται νὰ ἐξεγείρῃ πάντοθεν τῆς Ῥωσοίας ζῶνῃν ἐχθρῶν ἀπὸ τοῦ πεπνηγότος ὠκεανοῦ μέχρι τῆς Κασπίας. Πολλοὶ Ῥῶσοι, προειδότες τὴν ἐν τοιοῦτῳ ἀγῶνι μεγάλῃν τῆς Γερμανίας ὑπεροχὴν, φρονοῦσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ Βίσμαρκ προσέκαλεσεν ὅλην τὴν κρίσιν, ἵνα καταστρέψῃ ἀπομεμονωμένην τὴν Ῥωσοίαν, ἀφαιρῶν αὐτῇ τὴν Πολωνίαν καὶ τὰς βαλτικὰς ἐπαρχίας. Ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν, πολιτικὴν καὶ στρατηγικὴν ἐποψίν θὰ ἦτο ἡ Ῥωσσία τότε δύναμις τριτοβάθμιος». Ἡ ταῦτα γράφουσα ἐφημερίς «Στατιστικὴ» φαντασιοκοπεῖ καὶ παραπαίει οὐχ ἦττον ἢ ὁ προμνημονευθεὶς ἀνταποκριτῆς τῆς «Σημαιας».

Γαλλικαὶ τινες ἐφημερίδες διατεινόνται ὅτι ὁ Γαμβέτας ἔλαβε δῆθεν μουσικὴν συνδιάλεξιν πρὸς τὸν Σκοβελέφ, ἅμω εἰς Παρισίους ἀφικόμενον, καὶ τὸν παρώτρυνε νὰ ποιήσῃ ἀντιγερμανικὰς δηλώσεις καὶ ἐπιτηδεῖους νύξεις περὶ Ῥωσογαλλικῆς συμμαχίας. Ἡ ἐφημερίς «Κοινοβούλιον» γράφει. «Οἱ ἐν Μόσχᾳ καὶ Παρισίοις λόγοι τοῦ Σκοβελέφ δὲν θὰ λάβωσιν ἐπὶ τὴν καθόλου εὐρωπαϊκὴν θέσιν μείζονα ῥοπήν ἐκείνης, ἣν ἔλαβον τὰ ἐπὶ τῆς Ἰνδικῆς κατακτητικὰ σχέδιά του, περὶ ὧν μυρία ὅσα ἀνέγνωμεν ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῆς στρατείας τοῦ 1877. Ἐν τῷ «Τόπῳ» ὁ Κασανιάκ ἔγραψεν. «Σπουδαῖον πρόσωπον ἀπένειμε τῇ Γαλλίᾳ ὁ στρατηγὸς ἐν πολέμῳ Ῥωσογερμανικῷ. Εἰ καὶ μὴ ἀγαπῶμεν τὴν Γερμανίαν, ἔχομεν διὰ πόθου, ἵνα ἡ Γαλλία ἐπὶ μακρὸν χρόνον μὴ σταθῇ ἀντιμέτωπος τῷ ἀπὸ 1870 νικητῇ. Ἡ δημοκρατία τοσοῦτον παρέλυσε τὸν στρατὸν καὶ ἐχαλάρωσε τὴν φιλοπατριάν, ὥστε θὰ διεπράττομεν τὴν ἐσχάτην τῶν μωριῶν, ἐὰν ἐστρατευόμεθα. Τοῦτο θὰ ἦτο τὸ τέλος παντὸς τέλους. Δείον νὰ φράξωμεν τὰ ὦτα πρὸς ἐξωτερικὰς σειρήνας, ἐξυπνίζουσας τὸν πρῶτον ἡμῖν ἐκλείποντα σωδινισμόν. Μὴ πιστεύωμεν τοῖς λόγοις ἐνὸς Γαμβέτα, ὅτι δῆθεν χρῆζει ἡμῖν μία τις δύναμις, ἵνα καταβάλῃ τὴν Γερμανίαν. Πρὸς τοὺς Ῥώσους διετρέφομεν εἰλικρινῆ συμπάθειαν καὶ τοὺς ὑπολαμβάνομεν ἔθνος ἀδελφόν· λυπούμεθα ὁμως βλέποντες, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς κινδύνου τὴν κυβέρνησιν τῶν ὁ καθῆκον ἔχων νὰ τὴν καλύπτῃ. Τὴν Γερμανίαν αἶρει τις ἐκ τοῦ μέσου, ὅταν ἔχῃ τὴν δύναμιν· περιμένει ὁμως, ἄχρις οὗ γίνῃ δυνατός, ἀνευ τοῦ λαλεῖν γελοῖος δὲ φωρᾶται ὁ διακωδωνίζων τοὺς σκοποὺς του, καὶ τοὶ ἀδυνατῶν νὰ τοὺς ἐκτελέσῃ».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11/23 Φεβρ. — Κατὰ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἡ ἀνάκλησις τοῦ Σκοβελέφ ὀφείλεται εἰς τὴν προσωπικὴν ἀρχεβουλίαν τοῦ Τσάρου. Ὁ Σκοβελέφ, διαλεχθεὶς πάλιν πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῶν «Ἡμερησίων Νέων» ἐδήλωσεν ὅτι οἱ λόγοι αὐτοῦ ἐξωγκώθησαν ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον ὑπὸ τῶν γάλλων δημοσιογράφων. Ἡ Ῥωσσία, προσέθηκε, δὲν θέλει νὰ δεσπῶσῃ τῶν νοτίων Σλάβων, ἀλλὰ μάλλον νὰ προφυλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ξένης δεσποτείας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11/23. — Ἡ Ῥωσοικὴ πρεσβεία διέταξε τὸν Σκοβελέφ, κατ' ἀνωτέραν ἐντολήν, νὰ ἐπανέλθῃ ἀμέσως εἰς Πετροῦπολιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11/23. — Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς χθὲς ἀπῆλθεν ὁ στρατηγὸς Σκοβελέφ. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Γαλλίαν» ἡ

